

பகுதி VII

23. சட்டம் சாரா அமைப்புகள்

Non-Constitutional Bodies

ஐக்கிய நாடுகளின் (UNO) மனித உரிமைகள் பிரகடனம் மக்களிடையே சமத்துவத்தை உறுதி செய்கிறது.

- எஸ்.ஆர். மகேஸ்வரி

23.1 நிதி ஆயோக் (NITI Aayog)

23.1.1 நிதி ஆயோக் என்றால் என்ன?

நிதி ஆயோக் என்றால் இந்தியாவை மாற்றும் தேசிய நிறுவன சிந்தனைக் களம் (National Institution for Transforming India Aayog) என்று பொருள். இது சமஸ்கிருதத்தில் ராஷ்டிரீய பரிவர்த்தன் சான்ஸ்தா என்று கூறப்படுகிறது.

23.1.2 நோக்கம்

நிதி ஆயோக்கின் அடிப்படை நோக்கம் நாட்டின் பொருளாதார முடிவெடுப்பதில் மாநில அரசுகளை ஈடுபடுத்தவும், பங்கேற்கச் செய்யவும் ஊக்கம் அளிப்பதாகும். மேலும் திட்டமிடும்போது கீழிருந்து - மேல் அணுகுமுறையை (Bottom - Up Approach)ப் பின்பற்றுவது சிறப்பு நோக்கமாகும். அதமட்டுமல்ல நிதி ஆயோக் மூலம் இந்தியாவில் கூட்டுறவு போட்டி கூட்டாட்சி (Co-operative Competitive Federation) யை ஏற்படுத்துவது இந்நிறுவனத்தின் கட்டளையாகக் கருதப்படுகிறது. சுருங்கக்கூறின் மாநில அரசாங்கங்கள் மற்றும் ஒன்றியப் பகுதிகளின் (Union Territories) பொருளாதாரப் பிரதிநிதித்துவத்துக்கான அமைப்பே நிதி ஆயோக் ஆகும்.

23.1.3 துணைக் குழுக்கள்

இதற்காக பின்வரும் 3 முக்கிய விவகாரங்களைக் கவனிக்க முதலமைச்சர்களைக் கொண்ட 3 துணைக் குழுக்களை அமைத்துள்ளார் பிரதமர் மோடி.

1. மத்திய அரசின் திட்டங்கள் (Centrally Sponsored Schemes)
2. திறமை மேம்பாடு (Skill Development)

3. பாரத தூய்மைத் திட்டம் (Swachh Bharat)

23.1.4 நிதி ஆயோக்கின் அமைப்பு (Formation of NITI Aayog)

2015 ஜனவரி முதல் தேதி மத்திய அரசாங்கம் நிதி ஆயோக் அமைக்கப்பட்டதைப் பற்றிய அறிவிப்பை வெளியிட்டது. அதன் முதல் கூட்டம் 2015 பிப்ரவரி 8 ஆம் தேதி பிரதமர் மோடியின் தலைமையில் நடைபெற்றது. நிதி ஆயோக்கின் உறுப்பினர்கள்:

1. பிரதமர் தலைவர். 2. ஆட்சி மன்றத்தில் முதலமைச்சர்கள், சட்ட மன்றங்கள் உள்ள ஒன்றியப் பகுதிகளின் முதலமைச்சர்கள் மற்றும் ஒன்றியப் பகுதிகளின் துணைநிலை ஆளுநர்கள் (Lieutenant Governors). 3. ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மாநிலங்கள் கல்விப் பிராந்தியங்கள் சம்மந்தப்பட்ட விவகாரங்களைக் கவனிக்க பிராந்திய மன்றங்கள் (Regional Councils) அமைக்கப்படும். இம்மன்றங்கள் பிரதமரால் கூட்டப்படும். 4. வல்லுநர்கள், துறை நிபுணர்கள், கள அனுபவமுடையோர் சிறப்பு அழைப்பாளர்களாவர்.

5. நிதி ஆயோக்கின் முழுநேர உறுப்பினர்கள்: I. துணைத் தலைவர்: தற்போது அர்விந்த் பனகாரியா. II. உறுப்பினர்கள்: பிபேக் தேப்ராப், வி.கே. சரஸ்வத், பேராசிரியர் ரமேஷ் சந்த், III. பகுதி நேர உறுப்பினர்கள்: முன்னணி பல்கலைக்கழகங்களில் ஆராய்ச்சிக் கூடங்களில் பணிபுரிவோர் இருவருக்கு மேற்படாமல். இவர்கள் சுழற்சி முறையில் நியமிக்கப்படுவர். IV. பிரதமரால் நியமிக்கப்படும் 4 அமைச்சர்கள். V. பிரதமரால் நியமிக்கப்படும் முதன்மை தலைமை நிர்வாக அதிகாரி (Chief Executive Officer - CEO) இவர் மத்திய அரசின் செயலர் பதவிக்கு இணையாவார். அமிதாப் காண்ட் முதல் தலைமை நிர்வாக அதிகாரியாக நியமிக்கப்பட்டார். 6. செயலகம்.

23.1.5 நிதி ஆயோக் - திட்ட ஆணையம் : வேறுபாடு (Difference Between NITI Aayog and Planning Commission)

வ.எண்.	நிதி ஆயோக்	திட்ட ஆணையம்
1.	ஆலோசனை மன்றம் நிதி அமைச்சகத்திடம் நிதி ஒதுக்கும் அதிகாரம்	அமைச்சகங்களுக்கும் மாநிலங்களுக்கும் நிதி ஒதுக்கல்.

2.	3 முழு நேர உறுப்பினர்கள்	8 முழு நேர உறுப்பினர்கள்
3.	அனைத்து முதலமைச்சர்கள் துணை நிலை ஆளுநர்கள் மட்டும்	தேசிய வளர்ச்சி மன்றத்தில் மாநிலங்களின் பங்கு.
4.	பிரதமரால் நியமிக்கப்படும் தலைமை நிர்வாக அதிகாரி	அரசாங்க செயலர்கள்
5.	தேவைக்கேற்ப பகுதிநேர உறுப்பினர்கள்	பகுதிநேர உறுப்பினர்கள் இல்லை
6.	ஆட்சி மன்றம்	திட்ட ஆணையம் முதலமைச்சர்கள் மற்றும் துணைநிலை ஆளுநர்களைக் கொண்ட தேசிய வளர்ச்சி மன்றத்துக்குப் பொறுப்பு.
7.	தலைமை நிர்வாக அதிகாரி துணைத் தலைவர், முழுநேர பகுதிநேர உறுப்பினர்கள், நான்கு அமைச்சரைவக் குழு அமைச்சர்கள்	துணைத் தலைவர், உறுப்பினர் செயலர் முழுநேர உறுப்பினர்கள்
8.	நிதி ஒதுக்குவதற்குமுன் மாநிலங்களைக் கலந்து ஆலோசித்தல்	நிதி ஒதுக்கிய பின் மாநிலங்களைக் கலந்து ஆலோசித்தல்
9.	நிதி ஒதுக்கும் அதிகாரம் இல்லை.	நிதி ஒதுக்கும் அதிகாரம்
10.	சிந்தனைத் தளம்	செயல் தளம் எடுத்த முடிவுகளை நடைமுறைப்படுத்தல்

23.1.6 மதிப்பீடு

பிரதமர் மோடி அரசு கடந்த 65 ஆண்டுகளாக செயல்பட்டு வந்த திட்ட ஆணையத்துக்கு பதிலாக நிதி ஆயோக்கை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது. கூட்டுறவு போட்டிக் கூட்டாட்சியை இலக்காகக் கொண்டு இப்புதிய முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. மாநிலங்களை மையப்படுத்தி நிதி ஆயோக் அமைக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது.

பிரதமர் மோடி மேற்கொண்டுள்ள இந்த முயற்சியைப் பிரதான எதிர்க்கட்சிகள் கடுமையாகக் குறை கூறியுள்ளன. அக்குறைகளில் முக்கியமானவை:

1. ஜவகர்லால் நேரு கொண்டு வந்தார் என்பதற்காக இம்முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இது அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சியின் வெளிப்பாடாகும். 2. பெயரை மாற்றிவிடுவதால் விரும்பும் விளைவுகளைப் பெற முடியாது. 3. இது ஒரு கவர்ச்சி உத்தி (Gimmicky) யேயன்றி வேறெதுவுமில்லை. 4. அதிகாரம் பரவலாக்கப்படுவதற்கு பதிலாக பிரதமர் மற்றும் நிதி அமைச்சகத்தில் குவிக்கப்பட்டுள்ளது. 5. அதிகாரவாக்கம் தொடர்ந்து அதன் வழியிலேயே செல்லும். 6. கிராமங்களின் பூரண பங்கேற்பின்றி எந்த புதிய முயற்சியும் வெற்றி பெறாது. திட்டமிடல் தவிர்க்க முடியாதது. திட்டமிடப்படாத செயல்பாடு செல்ல வேண்டிய இடம் தெரியாமல் மேற்கொள்ளப்படும் பயணத்தைப் போன்றது. மரம் கனிகளால் அறியப்படுவதைப் போன்று நிதி ஆயோக்கின் வெற்றி அதன் விளைவுகளால் தெரியப்படும்.

23.2 தேசிய மனித உரிமைகள் ஆணையம்

(National Human Rights Commission)

23.2.1 மனிதனே முக்கியம்

மனிதன் மனிதனாக மதிக்கப்பட வேண்டும். மனித மதிப்பு மதிக்கப்பட வேண்டும். மனித மரியாதை வணக்கத்துக்குரியது. மனித உரிமைகள் உடன் பிறந்தவை. பறிக்கப்பட முடியாதவை. அதனால்தான் பன்னாட்டு அமைப்புகள், குறிப்பாக ஐக்கிய நாடுகள் அவை (U.N.O) அதன் பட்டியத்தின் முதல் சரத்திலேயே (Article I of the U.N. Charter) “மனித உரிமைகளை உலக நாடுகள் ஊக்குவித்துப் பாதுகாக்க வேண்டும். மனித உரிமைகள் இன, மத, மொழி கடந்தவை” என்று வலியுறுத்துகிறது. 1948 டிசம்பர் 10 ஆம் தேதி ஐக்கிய நாடுகள் பொது அவை (U.N. General Assembly) மனித

உரிமைகள் பிரகடனம் (Declaration of Human Rights) செய்தது. 'மனிதனே முக்கியம்' என்ற கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் இப்பிரகடனம் செய்யப்பட்டது.

23.2.2 அடிப்படை உரிமைகள்

இந்தியா ஐக்கிய நாடுகள் அவையின் மனித உரிமைகள் பிரகடனத்தை முழு மனதுடன் ஏற்றுக் கொண்டது. அது மட்டுமல்ல. இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் பல சரத்துக்களில் (14, 15, 16, 19, 21, 23, 24, 25-30) இந்த உரிமைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. வழிகாட்டு விதிகள் (Directive Principles) சமூக பொருளாதார உரிமைகள் வழங்கப்பட வேண்டியதன் இன்றியமையாமையை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டியது. பல மனித உரிமைகள் சார்ந்த சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன.

23.2.3 மனித உரிமைகள் பாதுகாப்புச் சட்டம், 1993

இச்சட்டம் (Protection of Human Rights Act, 1993) தேசிய மனித உரிமைகள் ஆணையம் ஆரம்பிக்கப்படுவதற்குக் காரணமாக இருந்தது. இச்சட்டத்தில் இந்த ஆணையத்தின் நோக்கங்கள் தெளிவு படுத்தப்பட்டுள்ளன: 1. மனித உரிமைகளை நடைமுறைப்படுத்தும் நிறுவனங்களை பலப்படுத்தல். 2. மனித உரிமை மீறல்களை செயல் சதந்திரத்தோடு பரிசீலித்தல். 3. மனித உரிமைகளை நிலைநாட்டும் முயற்சிகளுக்குத் துணையாக இருந்து பாதுகாத்துப் பலப்படுத்தல்.

23.2.4 மத்திய மாநில மனித உரிமைகள் ஆணையங்கள்

தேசிய உரிமைகள் பாதுகாப்புச் சட்டம் 1993 செப்டம்பர் 28ஆம் தேதி வெளியிடப்பட்ட அவசரச் சட்டத்தின் (Ordinance) மூலம் துவக்கப்பட்டது. அதன்பின் நாடாளுமன்றம் மனித உரிமைகள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை நிறைவேற்றியது. இச்சட்டம் 1994லிருந்து நடைமுறைக்கு வந்தது. இந்த சட்டத்தை மத்திய அரசும் மாநில அரசுகளும் மனித உரிமைகள் ஆணையத்தை அமைக்க வழி வகுத்தது.

23.2.5 ஆணையத்தின் அமைப்பு

தேசிய மனித உரிமைகள் ஆணையத்தில் தலைவரும் (Chairman) 4 உறுப்பினர்களும் உள்ளனர். இவர்கள் அனைவரும் முழு நேரப் பணியாளர்கள். இவர்களன்றி தேசிய சிறுபான்மையினர்

ஆணையம், தேசிய பட்டியல் வகுப்பார் ஆணையம், தேசிய பெண்கள் ஆணையத்தின் தலைவர்களும் இந்த ஆணையத்தின் உறுப்பினர்களாக கருதப்படுவர்.

தேசிய மனித உரிமைகள் ஆணையம் பல உறுப்பினர் அமைப்பாகும். இவ்வாறு அமைக்கப்படுவதற்குக் காரணம் அதன் செயல் சதந்திரத்தையும், நடுநிலையையும் காப்பாற்றுவதற்கே யாகும். 5 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட இந்த ஆணையத்தின் 3 உறுப்பினர்கள் உயர்நிலை நீதிமன்ற அனுபவம் உடையவராக இருக்க வேண்டும். ஆணையத் தலைவர் உச்சநீதிமன்ற தலைமை நீதிபதியாகவும், பிற உறுப்பினர்கள் உச்சநீதிமன்ற நீதிபதிகளாகவோ அல்லது உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகளாகவோ இருத்தல் வேண்டும். இவர்கள் ஓய்வு பெற்ற நீதிபதிகளாகவோ இருக்கலாம். இவர்களில் இருவருக்கு மனித உரிமைகள் பற்றிய ஆழ்ந்த புலமையோ அல்லது நடைமுறை அனுபவமோ இருக்க வேண்டியது இன்றியமையாதது.

23.2.6 உறுப்பினர்கள் நியமனம்

தேசிய மனித உரிமைகள் ஆணையத்தின் தலைவரும் பிற உறுப்பினர்களும் 6 பேர் அடங்கிய குழுவின் பரிந்துரையின் பேரில் குடியரசுத் தலைவரால் நியமிக்கப்படுகின்றனர். இந்த அலுவலர் தேர்வுக் குழுவில் 1. பிரதமர் (தலைவர்); 2. நாடாளுமன்ற மக்களவைத்தலைவர்; 3. மாநிலங்களவைத் துணைத்தலைவர்; 4. நாடாளுமன்ற மக்களவை எதிர்க்கட்சித்தலைவர்; 5. மாநிலங்களவை எதிர்க்கட்சித் தலைவர்; 6. மத்திய உள்நுறை அமைச்சர் ஆகியோர் உள்ளனர். நியமன உறுப்பினர்கள் 5 ஆண்டுகள் அல்லது 70 ஆண்டுகள் நிறைவடையும்வரை பதவியில் இருக்கலாம். இவர்களைப் பதவி நீக்கம் செய்வதற்கான வழிமுறைகள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. மனித உரிமைகள் ஆணையத் தலைவர் மற்றும் உறுப்பினர்களின் ஊதியமும் சலுகைகளும் மத்திய அரசால் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. இவை யாவும் இந்த ஆணையம் செயல் சதந்திரத்தோடும், நடுநிலை தவறாமலும், வீரூப்பு வெறுப்பின்றிப் பணியாற்றுவதையும் குவிமையமாகக் கொண்டு தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளன.

23.2.7 பணிகளும் பொறுப்புகளும்

தேசிய மனித உரிமைகள் ஆணையத்தின் பிரதான பணிகளாவன: 1. மனித உரிமை மீறல்கள் சம்பந்தப்பட்ட சட்ட நடவடிக்கை

